

Jeesus ja lapset

Mark. 10:13-16

13. Jeesuksen luo tuotiin lapsia, jotta hän koskettaisi heitä, mutta opetuslapset nuhtelivat tuojia.

14. Kun Jeesus näki sen, hän närkästyi ja sanoi: "Sallikaa lasten tulla minun luokseni älkääkään estäkö heitä, sillä heidän kaltaistensa on Jumalan valtakunta.

15. Totisesti minä sanon teille: joka ei ota vastaan Jumalan valtakuntaa niin kuin lapsi, se ei pääse sinne sisälle."

16. Hän otti lapset syliinsä, pani kätensä heidän päälleen ja siunasi heitä.

Lapset Jumalan silmissä

Millainen on lapsen arvo Jumalan silmissä? Millaisia viestejä tämä aika antaa lapsille? Mitä tietä aikuinen voi pelastua? Mitä on Jumalan valtakunnan vastaanottaminen, kun sen tulee tapahtua samoin kuin lapset sen tekevät?

Lapset Roomassa

Aikana, jona kristinusko alkoi levitä Rooman valtakunnassa, lasta ei pidetty täytenä ihmisenä. Vapaan miehen lapsetkin olivat vielä orjan asemassa. Isällä oli heihin oikeus. Lapsen synnyttyä hän saattoi antaa sen elää tai määrätä se pois heitettäväksi. Siksi jo hyvin varhaisessa vaiheessa kristityt alkoivat kerätä hylättyjä vauvoja ja kasvattaa heitä. Taustalla oli ilman muuta se, mitä Jeesus opetti lasten arvosta Jumalan valtakunnassa. Lapsi sai ihmisarvon.

Lapset tänään Suomessa

Tänään maassamme on lapsivaltuutettu ja lainsäädäntöä kehitettäessä joka kerta tulee määritellä lakien vaikutus lapsiin, jotka eivät itse kykene pitämään puoliaan eivätkä taistella oikeuksistaan ja eduistaan niin kuin aikuiset. Mutta sitä mukaan kuin yhteiskuntamme etäänny kristinuskosta, lapsen asema maassamme ja maailmalla käy entistä uhanalaisemmaksi. Kristinusko toi mitan ihmisarvolle. Se perustuu siihen, että jokainen ihminen ja myös jokainen lapsi on sukupuoleen, ihon väriin, lahjoihinsa ja terveyteensä katsomatta Jumalan luoma. Sen lisäksi Jeesus Kristus on kuolemallaan ja ylösnousemuksellaan maksanut jokaisesta ihmisestä lunastusmaksun. Kaikki lapset ja aikuiset ovat yhtä arvokkaita luomisen ja lunastuksen perusteella. Niin pian kuin ihminen arvo Jumalan kuvana ja Kristuksen lunastamana kielletään, niin kuin nykyisessä jälkikristillisessä Suomessa tehdään, todelliselle tasa-arvolle ei löydy enää perustetta. Ihmisen arvoa on entistä enemmän alettu mitata sillä, kuinka hyödyllinen hän on yhteiskunnalla, kuinka suuria taloudellisia ja muita kustannuksia hänestä aiheutuu muille tai kuinka paljon hänestä on mahdollista emotionaalista hyötyä muille.

Nautintohakuinen ja seksuaalisuutta tärkeimpänä nautinnon antajana pitävä yhteiskuntamme ei tunnusta syntymättömien lasten ihmisarvoa kuin vasta varsin myöhäisessä kasvun vaiheessa. Sikiöseulonnalla etsitään mahdollisia synnynnäisiä sairauksia ja tapetaan sellaisen omaavat ihmistaimet. Samalla viestitetään, että vammaisella ihmisellä tai kroonisesti sairaalla ei ole samaa ihmisarvoa kuin muilla. Saman aikaisesti gender ideologialla on onnistuttu romuttamaan aito miehen ja naisen välinen avioliitto ja perhe, joka on lasten kasvulle paras ympäristö. Niin tehdään seksuaalisen vapauden ja siis aikuisten nautinnon vuoksi. Lapsien kyllä annetaan syntyä, jos ne ovat toivottuja, ja niitä jopa vaaditaan aikuisten emotionaalisten tar-

peiden tyydyttämiseksi, mutta samalla lasten arvo madalletaan hyödykkeeksi, joka voidaan hankkia erilaisin lääketieteellisten menetelmien ja jopa sijaiskohtujen välityksellä. Tasa-arvoa huutava aikamme on kovaa vauhtia riistämässä lasten luovuttamatonta ihmisarvoa. Usein asetetaan oma elintaso tai työura lapsen edelle.

Meidän on hyvä muistaa lisäksi, että Jeesus puhui lapsista ja otti heidät vastaan yhteydessä, missä Hän oli juuri puhunut avioerosta. Avioerossa suurimmat kärsijät ovat juuri lapset ja he joutuvat maksamaan kovan laskun vanhempiensa synneistä. Silti maailmallinen media suorastaan mässää avioeroilla ja lähes ylistää uusperheitä, vaikka niissä lukemattomat lapset ovat kärsijöiden osassa.

Jeesus ja lapset

Jeesus ei ainoastaan edellytä, että jokaisen aikuisen on otettava Jumalan valtakunta vastaan niin kuin lapsi ja että meidän on nöyryyttävä lasten kaltaisiksi, jos mielimme päästä pelastuksesta osallisiksi.

Jeesus otti lapsen ja asetti hänet opetuslasten keskelle. Nostettuaan hänet syliinsä hän sanoi heille: "Joka ottaa luokseen yhdenkin tällaisen lapsen minun nimessäni, se ottaa luokseen minut. Ja joka ottaa luokseen minut, ei ota luokseen minua vaan hänet, joka on minut lähettänyt." (Mark. 9:36-37)

Edelleen Jeesus varoittaa niitä, jotka asettavat kiusauksia tai viettelyksiä lapsille:

"Mutta joka viettelee yhdenkin näistä pienistä, jotka uskovat minuun, sille olisi parempi, että myllynkivi ripustettaisiin hänen kaulaansa ja hänet upotettaisiin meren syvyyteen."... "Katsokaa, ettette halveksi yhtäkään näistä pienistä. Sillä minä sanon teille, että heidän enkelinsä taivaissa katselevat aina minun taivaallisen Isäni kasvoja." (Matt. 18:6,10)

Näemme selvästi, että Jeesukselle lapsi on tärkeämpi kuin aikuinen.

Lasten pelastus

Lapsille on tärkeintä, että he pääsevät Jeesuksen luokse, koska juuri lasten kaltaisille taivas kuuluu. Lapsityö, lapsievankelioiminen on erittäin tärkeä tehtävä. Kun puhutaan lapsen oikeuksista, on syytä muistaa, että tärkein niistä on se, että hän saa kuulla evankeliumin Jeesuksesta Kristuksesta ja päästä sisälle Jumalan valtakuntaan. Japanissa vain noin 10% lapsista on koskaan kuullut sanomaa Jeesuksen rakkaudesta.

Lasten kasvatuksen tärkein tehtävä on näin ollen johtaa heidät Jumalan valtakuntaan. Siihen tarvitaan uskovissa kodeissa päivittäiset rukoukset ja Raamatun kertomusten lukeminen heille. Yhteinen perhehartaus on siinä kulmakivi. Sen toteuttamiseksi kodin tulee muodostua taivaaksi, lastenhuone Jumalan työpajaksi.

Lasten kasvat

Oikea tapa kasvattaa lapsia on vaalia heidän omantunnonelämänsä. Heidän täytyy saada tietää, missä oikean ja väärän raja kulkee ja samalla heille tulee päivittäin jakaa anteeksiantamuksen armoa, kun he rikkovat Jumalan asettamia rajoja.

Lapset tarvitsevat isää ja äitiä, isää antamaan kuria ja äitiä rakkautta. Molempien vanhempien tulee myös olla johdonmukaisia rajojen asettamisessa ja niiden noudattamisen valvonnassa. Niin lapsissa kasvatetaan oikeaa vanhempien ja auktoriteettien kunnioitusta 4. käskyn mukaisesti. Niin sanotun "vapaan kasvatuksen" he-

delmät on tänä päivänä havaittavissa kouluissa kiusaamisena ja kaduilla nuorten väkivaltana. Kasvattajan on nähtävä, että myös lapset ovat perisyntin turmelemia ja jos heidän annetaan kasvaa vapaasti, tulos on ”kukoistava” synnin teko.

Kaikessa kasvatuksessa tulee noudattaa saman aikaisesti totuutta ja rakkautta. Totuus ilman rakkautta on julmuutta ja rakkaus ilman totuutta on hempeämielisyyttä. Kun lasten suurimpina viettelijöinä ovat tänä päivänä media, internet ja TV, vanhempien erityisvelvollisuus on tänään ei vain valvoa lasten median käyttöä vaan myös antaa mediakasvatusta, keskustella lasten kanssa siitä, mitä he väkisinkin joutuvat näkemään ja osoitettava, millä tavalla vääriä vaikutteita voi välttää. Sitä mukaan kuin lapset alkavat lähestyä murrosikää, heille tulee antaa vapautta ja vastuuta oikeissa suhteissa. Koska koti on tarkoitettu portiksi taivaaseen, siitä käydään ankaraa taistelua. Sielunvihollinen pyrkii nimenomaan tuhoamaan kodit, tekemään niistä helvetin esikartanoita.

Närkästynyt Jeesus

Kun Jeesus näki sen, hän närkästy ja sanoi: "Sallikaa lasten tulla minun luokseni älkääkään estäkö heitä, sillä heidän kaltaistensa on Jumalan valtakunta.

Jeesus vihastui opetuslapsiinsa, jotka pyrkivät estämään lasten pääsyn Hänen luokseen. Opetuslapsille lapset olivat siis häiriön aiheuttajia, kun aikuiset halusivat kuulla Jeesuksen opetusta.

Jos lapset eivät pääse Jumalan valtakuntaan, se johtuu kokonaan meistä aikuisista. Millaisen kuvan annamme Jeesuksesta heille? Vai laiminlyömmekö tehtävämme antaa heille hengellistä kasvatusta samalla, kun turvaamme heidän ajalliset tarpeemme ja kuljetamme heitä mitä erilaisimpiin harrastuksiin.

Kasvatus prioriteetit

Joku on sanonut, että ihmiset syntyvät alkuperäiskappaleina mutta kuolevat kopioina. Koulukasvatus, muodit, media, sosiaalinen paine pyrkii jopa tasa-arvon nimissä tasapäistämään lapsia. Kuitenkin Jumala on tarkoituksella luonut jokaisen lapsen erilaiseksi ja antanut jokaiselle omat lahjansa, jotka Jumala haluaa pyhittää omaan käyttöönsä. Mutta aivan riippumatta siitä, millaiset lahjat kullakin on tai millaista terveyttä hän saa nauttia, Jumalan tahto on, että kukin saisi sitä, mitä hän syvimmin tarvitsee – ei tietoa, ei taitoja, ei menestystä, niin hyviä asioita kuin ne lienevätkin – vaan rakkauden yhteyttä Jumalan kanssa rakkautta vanhemmiltaan. Äärimmillään koulutettu lapsi voi olla kunnianhimoisten vanhempien tavoite, mutta usein se, että lapsi saa leikkiä lapsuudessaan on Jumalalle tärkeämpää kuin huippumenestys koulussa.

Vapauttava iltarukous

Jeesuksen luokse tulleet lapset eivät olleet valiolapsia vaan tavallisia – ehkä heikosti kasvatettuja. Osalla heistä oli ehkä terveysongelmia ja toiset tulivat hyvinkin köyhistä oloista. Eivätkä he olleet synnittämiä ja he myös tiesivät sen. Lapsi jos kuka, kokee usein syvää syyllisyyttä. Siksi he tarvitsevat kuritusta, joka vapauttaa heidät piinaavasta syyllisyydestä ja ennen kaikkea anteeksiantamusta suhteessa Jumalaan. Hyvä uskova kasvattaja pyrkii joka ilta vakuuttamaan lapselle, että Jeesuksen Golgatan sovitustyön tähden tämän sen päiväiset rikkomukset Jumala on antanut anteeksi.

Lapsen kaltaisuus

Mikä tekee pääsyn Jumalan valtakuntaan helpommaksi lapselle kuin aikuiselle? Mil-laista on se lapsenkaltaisuus, joka vaaditaan pelastumiseen ja pääsyyn Jumalan lapseksi? Tärkeätä on muistaa, että lapset eivät ole synnittömiä, mutta useimmilla on selkeästi herkempi omatunto kuin paatuneilla vanhemmilla ja siksi myös tarve saada syntinsä anteeksi ja rauha omalle tunnolle. Lapset ovat myös nöyrempiä kuin aikuiset, he tunnustavat riippuvuutensa vanhemmistaan ja myös Jumalasta. He ovat aitoja ja teeskentelemättömiä. Lapsi osaa luottaa ja uskoa, koska tietää, ettei itse osaa eikä pysty. Siksi lapset eivät myöskään osaa murehtia eivätkä osa olla katke-ria. Normaalisissa kodissa kasvanut lapsi alkaa huolehtia ja murehtia vasta jossain viiden ja kuuden ikävuoden vaiheilla. Lapset ovat lapsellisen tietämättömiä monista asioista ja myös myöntävät sen. Aikuisten tietoisuus on usein itsepetosta, ylpeyttä ja haluttomuutta myöntää omaa avuttomuuttaan.

Miten pelastutaan?

Miten lapset sitten pääsevät sisälle Jumalan valtakuntaan? Jumalan valtakuntahan on Jeesuksen kuningaskunta, jossa Hän hallitsee ihmisiä. Lapsille se oli äärimmäisen yksinkertaista. He vain menivät Jeesuksen syliin Hänen siunattavikseen. Jee-suksen sylissä he saivat siunauksena syntiensä anteeksiantamuksen, ymmärtämyk-sen (Jeesus tietää vaikka minä en ymmärräkään), turvan ja levon (kukaan eikä mi-kään voi riistää heitä Herran rakkauden syleilystä) sekä avun (koska tietävät olevan-sa itsessään avuttomia).

Usko on Jeesuksen luokse tulemisesta, jäämistä Hänen huomaansa ja Hänen hyvään hallintaansa. Usko on äärimmäisen yksinkertainen asia, koska siinä on kysymys ko-konaan siitä, millainen ja kuka on se Jeesus, johon saamme turvautua. Me aikui-setkin saamme juosta Jeesuksen syliin! Me kyllä tiedämme ehkä Jeesuksen teoista, opetuksista ja Hänen tiestään ristin kautta ylösnousemukseen ja taivaan kunniaan. Mutta tietomme ei meitä pelasta vaan se, että heittäydymme Hänen syliinsä. Jee-suksen vastaanottava, anteeksiantava ja puhdistava rakkaus pääsee meidän sydä-miimme, kun avaamme koko sydämemme Jeesukselle Hänen syleilyssään, kun it-kemme sydämemme synnit Jeesukselle, kun saamme nähdä, että Hänen anteeksi-antamuksensa ympäröi meitä, kun saamme kuulla Hänen sanansa: "Olet minulle ra-kas, annoin sinun hyväksesi vereni vuotaa, sinä olet aina minun." Sydämen rakkau-den tie alkaa Jeesuksen sylistä.

Hidehito Naganon todistus

Sodan jälkeen nuoruuden ajan yllärasituksen ja ravinnon puutteen seurauksena sairastuin tu-berkuloosiin, jota pidettiin siihen aikaan parantumattomana sairautena. Kärsin myös keuhko-pussintulehduksesta ja sappikivistä. Kaiken lisäksi tuli vielä unettomuus. Jouduin viettämään kolme vuotta selälläni vuoteeseen sidottuna. Vaimoni syötti suuhuni puuron kaltaista ruokaa. Hän hoiti minua kaikessa ulostustarpeet mukaan lukien. Koska olin töissä valtion rautateillä, rautatiesairaalan lääkärit kävivät vuorotellen luonani kotikäynneillä. Hoitoni vuoksi vaimoni laihtui ja kuihtui, niin että hänen terveystensä joutui romahtamisen partaalle. Kolmen vuoden ajan kärsimme taloudellisesti, henkisesti ja ruumiillisesti.

En tuntenut Jumalaa enkä tiennyt, millainen Jeesus on. En edes tiennyt, missä Yonagossa, asuinkaupungissamme sijaitsi kirkko. Tietenkään en myöskään tiennyt, mikä pastori on ja millaista työtä hän tekee. Mutta aivan sellaisenaani sain kohdata Jeesuksen Kristuksen.

Vuoden 1948 tammikuun 16. päivän iltana klo 19 kenenkään perheen jäsenen huomaamatta nousin vuoteeltani hienhajuissa yöpuvussani parta ajamatta, ja lähes kontaten poistuin ulos harhailemaan talvi-iltaan. Jonkin matkaa kuljettuani kujan varrella oli pieni vaatimaton mökki. En tiedä miksi, mutta horjuen menin siihen sisään. Kun seisoin eteisessä, sisältä tuli nainen, katsoi hämmästyneenä minua, otti viereiseltä pöydältä huovan ja heitti sen päälleni kuin verkon. Kyyristyin siihen huopa niskassani. Vähän ajan kuluttua siihen tuli mies. Hän tarttui minua kainalosta ja kiskoi minut tatamille ja siirsi minut istumaan alhaalta lämpiävän pöydän suojaan. Hän oli pastori Kiyoshi Satake, jolle olen suuresti kiittollisuuden velassa.

Pastori kyseli minulta yhtä ja toista ja kuunteli tarinani. Sitten hän alkoi opettaa minua. Ennen pitkää pöydän päälle ilmestyi paksa kirja, jonka sivuja hän selasi. Sitten hän pani hiljaa kätensä pääni päälle ja sanoi: ”Poikani, sinun syntisi ovat anteeksi annettu.” Ja luki Johanneksen evankeliumin 1. luvun jakeen 12: ”*Kaikille, jotka ottivat hänet vastaan, hän antoi oikeuden tulla Jumalan lapsiksi, niille, jotka uskovat hänen nimeensä.*” Sitten hän jatkoi: ”Jeesus laski kätensä sairaan päälle ja tämä parani heti. Hänen haavojensa kautta sinut on parannettu.” Lopuksi hän sanoi: ”Tämä riittää sinulle.” Nenäni vuosi ja kasvoni peittyivät kyyneleihin, kun epätoivoni vaihtui toivoon, pimeyteni muuttui valoksi ja sain siirtyä kuolemasta elämään. Sain siinä heti tunnustaa kaikki syntini ja vastaanottaa parannuksessa armahduksen.

Myöhemmin kuulin hänen ajatelleen: ”Jos tämän miehen päästää menemään, hän kuolee – siinä määrin hänen silmiensä ilme on outo.”

Erään evankelistaharjoittelijan tukemana minut saatettiin kotiin. Vaimoni oli kadottuani kovasti etsinyt minua. Herätin jo nukkumassa olleen vanhimman poikamme. Hänen ja vaimoni eteen polvistui, kerroin illan tapahtumat ja kyyneleissä pyysin heiltä anteeksi. Siitä illasta elämäni muuttui. Ylistin Herraa ja uskoin, että hän parantaisi minut. Myöhemmin minut ja vaimoni kastettiin Japanin meressä niin, että pidimme toisiamme kädestä kiinni. Pian sen jälkeen rautatiesairaalassa sain lausunnon, että keuhkotautini oli parantunut täysin. Siellä sanottiin lisäksi: ”Nagao, Jeesus Kristus on parantanut sinut.” (1996, 1948)

Juokse Herran syliin!

Käännä sinäkin lasten kaltaiseksi ja heittäydy koko painollasi Jeesuksen syliin. Avaa koko sydämesi ja saat kokea, miten sanomattomasti Jeesus rakastaa juuri sinua!